

Τα ποσοστά ανεργίας των πτυχιούχων, καθώς και οι περίοδοι ανεργίας μετά την αποφοίτηση, είναι απαράδεκτα υψηλά. Αυτό είναι ένα από τα συμπεράσματα που δημοσιεύονται στην έκθεση της **Διεθνούς Συμβουλευτικής Επιτροπής** για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση στην Ελλάδα. Διαβάστε όλη την έκθεση

[εδώ](#)

. Τα συμπεράσματα είναι τα εξής:

? Το ελληνικό σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υποφέρει από κρίση αξιών, καθώς και από παρωχημένες πολιτικές και οργανωτικές δομές. Το τραγικό είναι ότι οι ηγέτες, οι επιστήμονες, οι φοιτητές και τα πολιτικά κόμματα που στοχεύουν στην προώθηση του κοινού καλού έχουν παγιδευθεί σε ένα σύστημα που υπονομεύει τους στόχους που επιδιώκουν, διαφθείρει τα ιδανικά που αναζητούν και εγκαταλείπει τους πολίτες που υπηρετούν.

? Το μέγεθος της πρόκλησης και το επείγον της αναγκαιότητας να αντιμετωπισθεί, απαιτεί όχι μόνο μεταρρύθμιση, αλλά και μια αλλαγή στην κοινωνικο-πολιτική κουλτούρα. Και αυτό μπορεί να προέλθει μόνο από ριζικές αλλαγές, ιδίως στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τα οποία πρέπει να δώσουν το παράδειγμα και να αναδείξουν τα πρότυπα για την υπόλοιπη κοινωνία.

? Οι συζητήσεις της επιτροπής έδειξαν ότι υπάρχει μια σαφής πλειοψηφία των ενδιαφερομένων μερών υπέρ της αναμόρφωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μολονότι δεν υπάρχει συμφωνία σχετικά με το ποια πρέπει να είναι αυτή η μεταρρύθμιση, το ποιος και πώς πρέπει να την ξεκινήσει, καθώς και ότι υπάρχει και μια δυναμική μειοψηφία που αντιτίθεται στην αλλαγή.

? Μια σειρά πολιτικών αποφάσεων οδήγησαν σε πολιτικές διοίκησης εντός του πανεπιστημίου που δημιούργησαν μια ανισορροπία δύναμης και ελέγχου πάνω σε ακαδημαϊκά θέματα και αποφάσεις. Για παράδειγμα, οι φοιτητές έχουν το 40% των ψήφων στην επιλογή των διοικήσεων των πανεπιστημίων. Αυτή η ανισορροπία στην διοίκηση έχει οδηγήσει στη λήψη αποφάσεων με πολιτικά κίνητρα, οι οποίες δεν έχουν ωφελήσει την ακαδημαϊκή διαδικασία.

? Ανάμεσα σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ και σε μερικές άλλες χώρες (Αυστραλία, Ισραήλ,

Ιαπωνία, Κορέα, Μεξικό), η Ελλάδα παρουσιάζει τις υψηλότερες δαπάνες ανά φοιτητή και την μεγαλύτερη αύξηση στις δαπάνες αυτές μεταξύ 1995 και 2005. Ωστόσο, τα ελληνικά πανεπιστήμια και το διδακτικό προσωπικό τους αισθάνονται οικονομική στενότητα. Δεν έχουν οικονομική αυτονομία ή λογοδοσία, και βρίσκονται στο έλεος μιας γραφειοκρατίας που παρεμποδίζει κάθε προσπάθεια για την παροχή αποτελεσματικότητας και διαφάνειας.

? Τα ελληνικά πανεπιστήμια στερούνται θεμελιωδών τεχνολογιών πληροφορίας και άλλων εργαλείων αξιολόγησης για την μέτρηση παραμέτρων εισροών - εκροών και την αντικειμενική αξιολόγηση επιδόσεων (ποσοστά ολοκλήρωσης σπουδών, προσφορές θέσεων / αποδοχές, δημοσιευμένο έργο, και διδακτική αποτελεσματικότητα των καθηγητών). Για παράδειγμα, τα πανεπιστήμια δεν έχουν συστήσει μηχανισμούς για την παρακολούθηση ζωτικών στατιστικών: πόσοι φοιτητές παρακολουθούν μαθήματα, πόσοι φοιτητές μετεγγράφονται πόσοι αποφοιτούν σε 5, 6 ή 8 χρόνια, ποιο είναι το κόστος της εκπαίδευσης των σπουδαστών, κλπ.

? Χρησιμοποιώντας ανεπαρκείς μεθόδους, τα ελληνικά πανεπιστήμια δηλώνουν το χαμηλότερο ποσοστό αποφοίτησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο περίπου το ένα τρίτο των εγγεγραμμένων

φοιτητών αποφοιτά εντός του απαιτούμενου χρόνου. Για παράδειγμα, από τους 600.000 φοιτητές που πιστεύεται ότι είναι εγγεγραμμένοι στα Ελληνικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, μόνο 180.000 περίπου έχουν εγγραφεί για να παραλάβουν τα δωρεάν εγχειρίδια που παρέχονται από το κράτος.

? Ανάμεσα σε όλες τις χώρες μέλη της ΕΕ, η Ελλάδα έχει τον μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών που αφήνουν την Ελλάδα για να εγγραφούν σε πανεπιστήμια της Ευρώπης και των άλλων χωρών. Κάθε χρόνο, 60.000 Έλληνες φοιτητές φοιτούν σε Ευρωπαϊκά πανεπιστήμια.

? Τα ποσοστά ανεργίας των πτυχιούχων, καθώς και οι περίοδοι ανεργίας μετά την αποφοίτηση, είναι απαράδεκτα υψηλά. Οι προοπτικές τους για εύρεση εργασίας υποσκάπτονται από την οικονομική κατάσταση και την μειωμένη ικανότητά τους να ανταγωνιστούν πτυχιούχους άλλων ευρωπαϊκών πανεπιστημίων.

? Οι πανεπιστημιακοί χώροι δεν είναι ασφαλείς. Ενώ το Σύνταγμα επιτρέπει στην πανεπιστημιακή ηγεσία να προστατεύει τους πανεπιστημιακούς χώρους από στοιχεία που επιδιώκουν την πολιτική αστάθεια, οι Πρυτάνεις έχουν δείξει απροθυμία να ασκήσουν τα

δικαιώματα και να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους και να πάρουν τις αποφάσεις που χρειάζονται προκειμένου να εξασφαλισθεί η ασφάλεια του διδακτικού και ευρύτερου προσωπικού και των σπουδαστών. Ως αποτέλεσμα, η διοίκηση του πανεπιστημίου και το διδακτικό προσωπικό δεν έχουν αποδειχθεί καλοί επιμελητές των εγκαταστάσεων που τους εμπιστεύθηκε η κοινωνία.

? Η πολιτικοποίηση των πανεπιστημίων - και ειδικότερα η πολιτικοποίηση των φοιτητών - αντιπροσωπεύει μια πέραν της λογικής συμμετοχή στην πολιτική διαδικασία. Το γεγονός αυτό συμβάλλει στην ταχεία υποβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

? Υπάρχουν πολλοί θύλακες αξιολογής ερευνητικής δραστηριότητας, αλλά συνολικά η ερευνητική προσπάθεια υστερεί σε σύγκριση με τα άλλα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.